

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΔ'.-φύλ. 15 * ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 30 ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1916 * ΑΡΙΘΜΟΣ 596

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Κ. ΚΟΝΤΟΣ.—Μιάς νυχτιάς αγρόπνια.
ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΓΓΛ.—'Η μπαλλάδα τῆς φυλακῆς τοῦ Ρίν-
τιγγ (συνέχεια).
ΣΕΜΝΗ ΠΑΠΑΣΠΥΡΙΔΟΥ.—Εἶναι κάποια δράματα...
Γ. ΣΚΑΗΡΟΣ.—'Απόσπασμα ἀπὸ «Τὸ κοινωνικὸ μας ζή-
τημα» (συνέχεια).
Ι. ΣΤΑΜΝΟΠΟΥΛΟΣ.—Λιουμινιστικά ὄνόματα.
Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.—Πλάι στὴν ἀγάπη (συνέχεια).
ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.—Καλοκαιριάτικη βροχὴ.
ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ.—Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ.—ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑ-
ΤΟΣΗΜΟ.

ΑΝΤΙΦΕΓΓΙΣ ΚΙ' ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΤΙΚΗ ΒΡΟΧΗ

Σὰν ἀπὸ μύριες κίνουλες ξεχύθηκε ἡ βροχὴ
'Απ' τ' οὐρανοῦ τ' ἀπέραντο βαρέλι,
Κ' ἡ γῆ πού βαρουανόσαινε στὸ κάμα τρυγητῆ
Μυριόστομη τὴ ρούφηξε σὰ μέλι.

Σὰ στόματα μωρῶν παιδιῶν σκάγανε στὰ χωράφια
Τὰ χόματα, τὰ σβώλια
Καὶ τὰ δέντρα δεινικά κι' ὅλα τὰ ξεραγκάδια
Τὰ κλώνια ὡς χέρια ὑψώνανε στὰ οὐράνια περιβόλια.

Κι' ὡς ἦρθεν ἡ νεροποντὴ
Στὸ μεσημέρι
Σὰ στόμα ἀνοίχτηκεν ἡ γῆ
Νὰ πιεῖ τὸ δροσορέρι.

Καὶ ρούφηξε, κι' ἀνάσανε
Σὰν τὴν παρθένα,
Ποὺ δέχτηκε τὴν ἡδονὴ
Στὸ ποθοπλάντατο κορμί.
Στὰ μέλη τ' ἀναμένα!...

Πράσινα ξεπροβάλλανε τὰ δέντρα. Τὰ βουνὰ
Σὰν πολλήγρια ὀρθώσανε τὸ σῶμα
Κ' ἔνα μεγάλο ἀκούστηκε θριαμβικὸ «Ὡσανά»
Μὲ τῶν νερῶν τὸ φλύαρο πού ἀνοίχτη στόμα.

Μαστάρια πεταχτήσανε οἱ κορφές
Μ' ἀνορθωμένα τὰ θηλίκια
Καὶ τῶν πουλιῶν ἀκούστηκαν φωνές
Σὰν ἀπὸ στήθεια ἀντρίκια,

Κι' ὁ βοῦδολάτης πού ἔσερνε τὸν ἀραμπῆ
Νὰ μπεῖ στὴ χώρα,
Γιὰ μιὰ στιγμὴν εὐλόγησε εὐλαβητικά
Τὴ θεῖαν ὥρα.

Τὴν ὥρα πού ἦρθεν ἡ βροχὴ
Σὰ χαραμέρι
Κι' ἀνάσανε ἡ φρυγμένη γῆ
Στὸ καλοκαίρι!

ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

«ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΑΣ ΖΗΤΗΜΑ»

2. —

Τὸ διήγημα καὶ τὸ ρομάντσό ἐγκαταλείψαν πλέον
ὀριστικῶς τὰ ἄψυχα, ἀνεδαφικά καὶ νεκρὰ ὑποδείγ-
ματα τῆς παλαιᾶς καθαρευούσης σχολῆς τῶν διηγη-
ματογράφων μας (Α. Ραγκαβῆ κ.τ.λ.) ἔλαβε νέαν
ὄθησιν καὶ πραγματικὴν ζωὴν εἰς τὰς χεῖρας νέων
ζωτανῶν δημοτικιστῶν καλλιτεχνῶν, οἱ ὅποιοι κατώρ-
θωσαν νὰ δημιουργήσουν γνήσιον λαϊκὸν ἠθογραφικὸν
διήγημα, καὶ σύγχρονον ζωτανὸν μυθιστόρημα, ἐπι-
ζόμενον ἐπὶ τῆς συγχρόνου ζωῆς μας, (Α. Ἑφταλιώτης
Α. Κερκαβίτσας, Γ. Βλαχογιάννης, Κ. Χατζόπουλος,
Γ. Ξενόπουλος, Κ. Χρηστομάνος, Δ. Ταγκόπουλος,
Δ. Βουτυράς, Ν. Καζαντζάκης, Π. Ροδοκανάκης,
Α. Τραυλιαντώνης, Κ. Παρορίτης, Πετρούλα Ψηλο-
ρεῖτη, κ.τ.λ. κ.τ.λ.)

Τὸ θέατρον ἀφοῦ ἐξήντησε πλέον τὴν ψευδοκλα-
σικὴν ρητορείαν τοῦ Σ. Βασιλειάδου, Δ. Βερναδάκη,
καὶ λοιπῶν, ἔλαβεν ἐπὶ τέλους τὸν ὀρθὸν δρόμον τῆς
δημιουργίας ζωτανοῦ νεοελληνικοῦ θεάτρου, δάσιν
ἔχοντας τὴν σύγχρονον ζωὴν μας. Ἐδῶ τὸν δρόμον
ἔδειξαν ἰδίως ὁ κ. Γ. Ξενόπουλος καὶ Δ. Ταγκόπουλος
διὰ νὰ ἐξακολουθήσουν κατέπιν δυνατεῖ καλλιτέχνηαι
(Σ. Μελάς, Κ. Χρηστομάνος, Π. Χόρν, Π. Νιρδάνας,
Ν. Περιώτης, Μ. Αὐγέρης, Πετρούλα Ψηλορεῖτη, κτλ.)

Ἡ κλισιακὴ μετάφρασις καὶ ἡ λογοτεχνικὴ κρι-
τικὴ τοῦς περισσοτέρους καὶ καλύτερους ἀντιπροσώ-
πους ἐστρατολόγησεν ἀπὸ τοῦς κόλπους τῶν δημοτι-
κιστῶν ἢ τοῦλάχιστον τῶν φίλων τῆς γλωσσικῆς
μεταρρυθμίσεως. (Εἰς τὴν μετάφρασιν: Α. Πάλλης, Ι.
Πολυλάς, Γ. Καλοσοῦρος, Α. Μαβίλης, Κ. Θεοτόκης,
Κ. Χατζόπουλος, Ν. Καζαντζάκης, Ι. Ζερβός, Ν. Πο-
ριώτης, Κ. Μάνος, Γ. Σωτηριάδης, κ.τ.λ. κ.τ.λ. Εἰς
τὴν κριτικὴν: Κ. Παλαμάς, Κ. Χατζόπουλος, Γ. Σε-